

Arvoisa juhlaväki ja kaikki koulumme ystävät. Tervetuloa omasta puolestani Pälkäneen yhteiskoulun 80-vuotisjuhlaan. Olen kunnanjohtaja Tatu Ujula

On erityisen hienoa saada puhua täällä Nuijantalolla. Samassa paikassa, jossa Pälkäneen yhteiskoulun taival alkoi lähes tasan 80 vuotta sitten syyskuussa 1946. Silloin käynnistyi Pälkäneen sivistyshanke.

Sodan jälkeinen Suomi oli monella tavalla haasteiden keskellä. Tulevaisuus ei ollut itsestäänselvyys. Maamme oli kovien uhrauksien jälkeen saavuttanut itsenäisyytensä. Sotakorvauksia maksettiin. Silti, noina epävarmoina päivinä Pälkäneellä unelmoitiin omasta yhtenäiskoulusta.

Uskottiin siihen, että koulutus avaa ovia. Uskottiin, että nuorten kannattaa saada mahdollisuus oppia omassa kotikunnassaan. Sivistyshän on mitä parhaimmin tuottava investointi, eikö totta?

Nyt kun jälkikäteen katsomme 80 vuoden mittaista historiaa, voimme todeta, että tuo usko kannatti.

Useampi oppilassukupolvi ovat kulkenut yhteiskoulun käytävillä. Heidän lapsensa ja lapsenlapsensa. He ovat oppineet matematiikan yhtälöt, äidinkielen sijamuodot sekä termodynamiikan pääsäännöt. Mutta ennen kaikkea he ovat oppineet ajattelemaan, tekemään yhteistyötä, kantamaan vastuuta ja löytämään omat vahvuutensa. Tänä vuonna yhtenäiskoulun teema on toisten auttaminen. Se jos mikä on teema, jolle on käyttöä myös kouluvuosien jälkeenkin.

Meillä on tänään ilo juhlistaa kirjaa, jonka Pälkäneen yhteiskoulun ja lukion kilta on koonnut. Pidän kirjahanketta poikkeuksellisen arvokkaana.

Liian usein puhumme kouluista rakennuksina, opetussuunnitelmina tai hallinnollisina kokonaisuuksina. Todellisuudessa koulun merkitys näkyy ennen kaikkea ihmisten elämässä.

Siksi on hienoa, että kirja kokoaa yhteen yhteiskoulun käyneiden henkilöiden ura- ja elämäntarinoita. Jokainen tarina kertoo jotakin yksilöstä.

Mutta yhdessä ne kertovat jotakin vielä suurempaa. Ne kertovat siitä, millaisia mahdollisuuksia koulutus voi ihmiselle antaa. Ja ne kertovat siitä, että jokainen sukupolvi rakentaa omalla tavallaan Suomea eteenpäin.

Samalla kirja on kunnianosoitus niille henkilöille, jotka 1940-luvulla uskalsivat nähdä pidemmälle kuin omaan aikaansa. He eivät voineet tietää, millainen maailma olisi vuonna 2026.

Mutta he ymmärsivät yhden asian: tulevaisuutta ei voi ennustaa, mutta siihen voi valmistautua koulutuksen avulla.

Tuo viisaus on ajankohtainen tänäänkin.

Elämme aikaa, jossa teknologia kehittyy nopeasti, työelämä muuttuu ja maailma tuntuu joskus entistä monimutkaisemmalta. Juuri tällaisina aikoina koulutuksen merkitys korostuu. Tarvitsemme tietoa, osaamista, kriittistä ajattelua ja kykyä ymmärtää toisiamme. Tarvitsemme sivistystä.

Ja juuri siitä Pälkäneen yhteiskoulun 80-vuotisessa tarinassa on pohjimmiltaan kyse. Niin kauan kuin Pälkäneellä uskotaan oppimiseen, nuoriin ihmisiin ja sivistyksen voimaan, meillä on syytä katsoa eteenpäin luottavaisesti.

Muutaman vuoden kuluttua Pälkäneellä avautuu uusi yhtenäiskoulu. Sen toteutumisesta on odotettu pitkään, ja monessa vaiheessa hanke on vaatinut kärsivällisyyttä, sitkeyttä ja yhteistä tahtoa. Kun uusi koulu aikanaan valmistuu, se ei ole vain uusi rakennus. Se on investointi tuleviin sukupolviin, oppimiseen ja koko kunnan elinvoimaan.

Lopuksi haluan lämpimästi kiittää kaikkia niitä, jotka ovat olleet rakentamassa tätä 80-vuotista historiaa.

Kiitän opettajia, koulun henkilöstöä, oppilaita, huoltajia, koulun johtoa, yhdistyksiä ja kaikkia yhteiskoulun ystäviä. Ja erityinen kiitos niille visionääreille, jotka vuonna 1946 tekivät rohkean päätöksen perustaa Pälkäneelle oman yhteiskoulun. Heidän työnsä vaikutukset näkyvät täällä edelleen.

Onnea 80-vuotiaalle Pälkäneen yhteiskoululle. Kiitos!